

i den Klasse, i hvilken han staaer, den saakaldte 14de Lønningsklasse i Etablerne. Det er endvidere 120 Kr. mere, end vi i Folkeskolens Lønningslovsforslag byder Lærere og Lærerinder som Begyndelsesløn ved deres Ansættelse, og disse har dog taget en Eksamen, som det har kostet dem 3—4 Aar og en hel Del Penge at forberede sig til. Derfor mener jeg at kunne hævde paa Lønningsudvalgets Vegne, at det Forslag, vi her stiller med Hensyn til Statspolitiets Tjenestemænd, ikke er et Forslag, som med nogen som helst Ret kan besvares med en Krigserklæring. Det er et rigeligt Tilbud, et Tilbud, der viser, at Lønningsudvalget har haft Øje for, at det er en vigtig Tjeneste, der her er Tale om, en i mange Henseender brydsom, besværlig og betroet Stilling. Vi mener, at vi gennem dette Forslag har ydet disse Tjenestemænd den Honnør, som det paahvilede os at yde dem. Men jeg kan tilføje, at det er Lønningsudvalgets enstemmige Opfattelse, at vi ogsaa har budt alt det, vi kan byde, at vi ikke kan byde mere. Jeg tror, det vilde være urigtigt overfor andre Tjenestemænd at byde mere. Det vilde være urigtigt overfor Kommunerne, hvis Betjentlønninger er sammenknyttede og sammenkædede med Lønningerne paa Statspolitiloven. Det vilde være et farligt Præcedens at skabe, hvis det virkelig skulde se ud, som om Rigsdagen bøjed sig, fordi man søgte at true den til noget. Lønningsudvalget har aldrig nogen Sinde ladet sig true af Tjenestemænd, og jeg kan for Resten sige, at Tjenestemænd har heller aldrig tidligere forsøgt en saadan Trusel overfor Lønningsudvalget. Men Lønningsudvalget ønsker heller ikke i denne Situation at lade sig true til at gaa videre, end det mener, det er ret og billigt at gaa.

Jeg skal endelig omtale de Ændringsforslag, der er stillede i Lønningsudvalgets Betænkning, og som ikke er tiltraadte af hele Udvalget. Det har været Skik og Brug her i Tinget, at vi i Lønningssager søgte at komme overens om de forskellige Forslag for at naa til en enstemmig Indstilling. Og det har vi da ogsaa søgt ved Afgivelsen af denne Betænkning. Det viser sig ogsaa, at af de 395 Ændringsforslag, der er stillede, er de 391 stillede af hele Udvalget. Det ene af de Ændringsforslag, der ikke stilles af hele Udvalget, men kun af et Flertal, gaar, som ærede Medlemmer vil vide, ud paa at forhøje Stedstillægget fra 270 Kr. i København til 450 Kr., fra 210 Kr. i de større Provins-

byer til 330 Kr. og fra 150 Kr. i de mindre Provinsbyer til 240 Kr. Det er en Forhøjelse paa henholdsvis 180 Kr., 120 Kr. og 90 Kr. Det andet gaar ud paa at forhøje Konjunkturtillægget for alle Satsers med 150 Kr. Dette har Venstres Repræsentanter i Udvalget ikke ment at kunne være med til. Indenfor de andre Partier har vi ment at maatte gaa med til det og at kunne gaa med til det, da det ikke kan nægtes, at der i Øjeblikket er en meget streng Dyrtdid, og at der paa disse Tillæg, som er bortfaldende eller meget snart skal revideres, kan ydes rigelige Beløb, uden at vi forpligter Statskassen ud i en uvis Fremtid. Derimod har vi været ganske enige om, at paa de pensionsgivende Satsers, paa de Satsers, der er varige, som ikke skal revideres indenfor en vis fastsat Frist, og som ikke bortfalder automatisk ved Prisfald, kunde vi ikke gaa til nogen Forhøjelse. Men paa de andre Satsers har vi ment at kunne forsvare at gøre det under Henvisning til, hvad vi derved opnaaede.

Maa jeg til allersidst nævne et Spørgsmaal, som er forebragt de enkelte Udvalgsmedlemmer og vel nok ogsaa andre Rigsdagsmænd i ret stort Antal af Tjenestemænd, som er blevet noget urolige i Anledning af Overgangsbestemmelserne angaaende Pensionen. Det drejer sig om Forstaaelsen af § 71 i Lovforslaget. Om denne Paragraf vil jeg gerne have Lov til at fremsætte en Redegørelse, som jeg haaber vil kunne tjene til Vejledning for dem, der er lidt i Tvivl om, hvorledes det gaar med den tegnede Overlevelserente eller tegnede Livsforsikring eller deponerede Kapital. Det er jo givet, og det fremgaar af hele Pensionsudkastet, at Staten ved denne Lovs Ikrafttræden overtager den fremtidige Enkeforsørgelse, og at dermed bortfalder al ny Tegning af pligtig Overlevelserente i Statsanstalten for Livsforsikring. Der rejser sig da det Spørgsmaal, hvorledes Staten skal stille sig overfor de pligtige Forsikringer, som allerede er tegnede, og for hvilke Tjenestemændene har betalt Præmie i en Arrække. Forslaget gaar for disse Tjenestemænds Vedkommende ud paa at etablere en Slags Overgangstilstand, idet man af finansielle Grunde ikke har ment det rigtigt at udlevere disse pligtige Forsikringer til fri Raadighed, men derimod foreslaar, at disse Tegninger stadig forbliver pligtige, saaledes at de Rentebeløb, der ved Tjenestemandens Dødsfald kommer til Udbetaling fra Statsanstalten, fragaar i den Enkepension, som